

det er en Skueret, der her fremsættes for Beboerne østen for Mariager, og jeg tror ikke, det er heldigt at opstille saadanne Skueretter.

Imidlertid har jeg den samme Trøst som enkelte andre ærede Medlemmer her. I Dag have vi jo ganske vist ikke andet at gøre, hvis vi ikke ville kuldkaſte det hele, end at sige Ja og Amen. Men vi have dog Lov til at raabe Vagt i Gevær, og vi saa jo, hvorledes man maatte gaa til Forandringer i det store Jernbaneforslag fra Halvfemserne. Jeg haaber, at det samme vil blive Tilfældet her. Stykket fra Randers—Hobro til Mariager vil blive bygget og det andet ikke, men har Rigsdagen sagt A, bliver den ogsaa nødt til at sige B og give et større Tilskud til det sidste Stykke end nu foreslaaet. For Øjeblikket staar det sidste Stykke kun paa Papiret, men skulde jeg til den Tid, da der kunde blive Tale om at tage dette Stykke frem, have Sæde her i Tinget, vil det være min Opgave at være med til at faa Rigsdagen til at give et større Tilskud. Ved at sætte det ind paa Loven her har Rigsdagen tilkendegivet, at det er berettiget at anlægge det sidste Stykke, og jeg vil da haabe, at man vil erkende det som en Pligt ogsaa at give større Tilskud, saa at man kan komme til at køre langs Fjorden lige fra Randers—Hobro-Banen til Randers—Hadsund-Banen. Hermed skal jeg, skønt med nogen Beklagelse, anbefale, at Forslaget vedtages uforandret.

Ordføreren (Thomas Larsen): Jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger, inden Forhandlingen slutter. Fra flere Sider er der rettet Henvendelse til den højtærede Minister om at drage Omsorg for, at den indenlandske Arbejdskraft, hvoraf for Tiden saa megen er ledig, bliver tagen i Brug, naar disse Baner skulde udføres. Jeg deler fuldt ud disse Ønsker. Men jeg tror at kunne trøste ærede Medlemmer i saa Henseende, idet Regeringen allerede i Forslaget har taget bestemt Sigte derpaa. Det hedder nemlig i § 11 Litra d.: „at Bevillingshaveren er underkastet Ministerens Bestemmelse om Anvendelse af indenlandsk Arbejdskraft ved Anlægget, om Forbud mod Søn- og Helligdagsarbejde ved Anlægget samt om Forsikring af Arbejdere ved Anlægget og af ansatte ved Banedriften mod Ulykkestilfælde under deres Arbejde.“ Og hele den velvillige Maade, hvorpaa Regeringen er optraadt overfor de arbejdsløse, synes mig ogsaa at være en Borgen for, at den vil

føre disse Bestemmelser ud i Livet paa en god og virksom Maade.

Til det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) vil jeg gøre en Bemærkning. Han bebrejdede mig, at jeg vel havde beklaget, at Skive—Skern-Banen ikke var bleven gennemført i hele sin Længde, men det havde været bedre, sagde han — saa vidt jeg forstod det ærede Medlem —, om Ordføreren havde bestræbt sig for at faa Banen gennemført end at nøjes med at udtale en Beklagelse. Men jeg vidste ikke rettere, end at det ærede Medlem og jeg vare enige i Udvalgets Indstilling om Forslagets uforandrede Vedtagelse — det ærede Medlems Navn staar jo ogsaa under Indstillingen —, og han sluttede ogsaa sit Foredrag med at anbefale Forslaget til Vedtagelse. Nu gaar jeg imidlertid ud fra, at der kunde ikke ligge nogen anden Mening i det ærede Medlems Udtalelser, end at jeg skulde have anstrengt mig for at faa hele Forslaget i Fællesudvalg og der prøvet paa at faa denne Bane gennemført. Det er jo den eneste Vej, der var at gaa, naar man skulde anstrenge sig for at føre den omtalte Banestrækning igennem. Men den Forhandling, der har været ført i Dag, viser tydeligt, hvor vanskeligt det vilde være at optage en Forhandling om denne Sag paa ny. Jeg tror, at vi nu ere komne til det Tidspunkt, hvor det er nødvendigt at hugge igennem, hvis vi overhovedet skulde have noget ud af denne Sag. Forhandlingen i Dag har tydeligt vist, hvor farligt det vilde være at begynde igen, og hvor formaalstjænligt det er at vedtage Loven i den foreliggende Skikkelse, navnlig da vi alle erkende, at Forslaget indeholder saa mange Fremskridt, at det maa betegnes som et godt Forslag. Derfor har jeg ogsaa fundet det rigtigt at anbefale baade i Udvalget og her at vedtage Forslaget uforandret. Hvis jeg havde handlet anderledes, vilde jeg jo være kommen i Strid med det ærede Medlem fra Middelfart, der har den samme Opfattelse. Hele dette Forhold viser, hvor forsigtig man skal være med at følge det ærede Medlems Raad.

A. Andersen: Jeg har forlangt Ordet for at udtale min Tilslutning til Udtalelsen af det ærede Medlem fra Holstebro (Mølgaard-Nielsen) angaaende Skern—Skive-Banen og det kedelige i, at naar vi nu staa overfor nye Jernbaneanlæg af saa stort Omfang, det nordvestlige Jylland da skal blive tilsidesat. Saaledes har det ogsaa